

PROFESÖR Pİ İLE MATEMATİK

"Kesirler"
Öyküsü

Tehlikeli Bir Yolculuk

Birsen Ekim Özen

Merhaba Dünyalı,

Ben Matematik Gezegeni'nden Profesör Pi! Sen de kimsin, orası da neresi dediğini duyar gibiyim! Ben, matematiğin öneminin farkında olan bir gezegenin Profesör'üyüm. Birlikte çalıştığım kocaman bir ekibim var. Her biri matematiğin bir konusunda uzman... Uzmanlarım, matematikle problem yaşayan, matematiği seven ama desteğe ihtiyacı olan, bazı konuları dikkat vermediği için kaçıran, kendi başına öğrenemeyeceğini düşünen öğrencilerin yardımına koşuyorlar. Ama tabii onlar farkında olmadan! Birçok macerayı da birlikte yaşıyorlar...

Sen de bu diziyle onların hikâyelerine tanık olacaksın, öğleneceksin ve matematikle ilgili birçok şeyi öğreneceksin. Tabii ki farkında olmadan!..

Matematik Gezegeni tüm gücüyle senin yörüngende...

İmza
Profesör Pi
 π

T E H L İ K E L İ B İ R
Y O L C U L U K

Yiğit Matematik Sınavına Hazırlanıyor

Yiğit okuldan çıkıp eve geleli epey zaman geçmişti. Dönüş yolunda matematik yazılısına çalışmak için planlar yapmıştı ama şimdi odasının içinde dört dönüyordu. Matematik sınavı ertesi gündü ama bir türlü çalışmaya konsantre olamamıştı. Küçük çalışma masasının yanına gidip bir kez daha matematik kitabına baktı.

- Of! Ne kadar gereksiz şeyler, diye söylenip kafasını sallaya sallaya cama doğru yürüdü.

"Dışarıyı seyredersem biraz rahatlarım belki." diye düşünüyordu. Camdan bakınca parkta oynayan çocukları gördü. O anda boğazına bir düğüm takıldı, ağlamak istedi. Dördüncü sınıfa gidiyordu. Artık küçük bir çocuk değildi.

Ağlamayı gururuna yediremedi.

Masasına doğru koştu ve öfkeyle bütün kitapları yere fırlattı. Sonra da tepine tepine bağırmaya başladı:

- Ne diyorum ben size? Ne diyorum? Anlamıyorsunuz beni!

Onun bağırip çağırmasını annesi mutfaktan duydu, koşuş geldi.

T E H L İ K E L İ B İ R
Y O L C U L U K

- Ne oldu Yiğit?

O sırada yere saçılmış kitapları fark etti.

- Aaaaa!.. Neden kitaplarını yere attın?

Yiğit öfkeyle cevap verdi:

- Matematikten nefret ediyorum.

Bana zorla bu gereksiz şeyleri öğretme-
ye çalışıyorsunuz.

Annesi sıkıntıyla içini çekti.

P R O F E S Ö R P İ İ L E
M A T E M A T İ K

– Yine mi aynı mevzu? Bunları öğrenmen gerektiğini biliyorsun. Hayatın boyunca matematiğe ihtiyaç duyacaksın.

Yiğit yerdeki kitaplarından birini alıp annesine uzattı.

– Anne ne olur bir kez bak. Ben bunları ne zaman kullanacağım? Hele şuna bak şuna!

Yiğit aceleyle sayfaları karıştırıp bir bölümü açtı.

– Bak şu konuya, kesirlermiş! Bir çizgi, altında üstünde sayılar... Bu ne böyle? Ben bu sayıları daha önce ne markette gördüm ne bakkalda! Bunları öğreneceğim de ne olacak? Rahat bırakın beni. Ben bunlarla zaman kaybetmek istemiyorum. Ben pilot olmak istiyorum.

P R O F E S Ö R P İ İ L E
M A T E M A T İ K

Annesi bir koltuğa oturdu ve Yiğit'i kucağına aldı.

- Bak Yiğitçğim. Önce sakin ol. Sıkıntıların böyle bağırp çağırarak anlatman hoş bir davranış değil.

- Şakin şakin söylesem, matematikten kurtulabilir miyim?

- Bunu aklından sil. Matematiği öğrenmen şart. Hem tahmin ettiğin kadar da karışık değil.

Yiğit kocaman gözlerini annesine dikip dudaklarını büzdü.

T E H L İ K E L İ B İ R
Y O L C U L U K

– Matematikten nefret ediyorum.

Annesi ona sarıldı.

– Sakin ol, bakalım. Yarın yazılın var biliyorum. Hadi gel sana bir ıhlamur hazırlayayım. Biraz uyur sakinleşirsin. Sonra da beraber çalışırız.

Handan Hanım çay hazırlamak için kalkınca Yiğit de onu takip etti. ıhlamurunu içtik-

ten sonra biraz rahatlamıştı. Ama matematik konusundaki fikirleri hiç değişmemişti. Dinlenmek için odasına giderken kendi kendine söylüyordu:

– Matematikmiş... Abuk sabuk sayılar işte. Kim çıkarmış bunu? Pilot yerine, büyüyünce Milli Eğitim Bakanı mı olsam acaba? İlk iş, matematik derslerini kaldırırdım. Herkes bana dua ederdi. Çocuklar böyle saçma şeylerle

